

บทที่ 5

อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยนี้ศึกษาคุณานุประโยคภาษาอังกฤษที่ปรากฏในงานวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง แฮร์รี่ พอตเตอร์ กับนักโทษแห่งอัซคาบัน ในบทนี้ผู้วิจัยมุ่งสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะเพื่อการสอนภาษาอังกฤษและการทำวิจัยในครั้งต่อไป โดยมีรายละเอียดดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาคุณานุประโยคภาษาอังกฤษที่ปรากฏในงานวรรณกรรมเยาวชนเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์ กับนักโทษแห่งอัซคาบัน จำนวน 1,420 ประโยคที่ปรากฏในหนังสือทั้งหมด โดยผู้วิจัยทำการวิเคราะห์หาค่าเปอร์เซ็นต์ (percentage) ของคุณานุประโยคที่ปรากฏจากความถี่ที่พบ เพื่อศึกษาจำนวนและหน้าที่ในบริเฉตของคุณานุประโยคประเภทต่างๆ โดยผลของการศึกษาพบว่า คุณานุประโยคภาษาอังกฤษแบบไม่จำกัดความพบการใช้ร้อยละ 67.39 ซึ่งมากกว่าคุณานุประโยคภาษาอังกฤษแบบจำกัดความที่พบร้อยละ 32.61 และเมื่อพิจารณาหน้าที่ในบริเฉตของคุณานุประโยคตามหน่วยทางข้อมูลพบว่า คุณานุประโยคทำหน้าที่ให้ข้อมูลใหม่ ร้อยละ 51.77 ซึ่งมากกว่าให้ข้อมูลเก่าซึ่งพบร้อยละ 48.23 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาหน้าที่ของคุณานุประโยคตามหน้าที่ในระบบ theme พบว่า คุณานุประโยคทำหน้าที่นำเสนอใจความรองพบร้อยละ 61.12 ซึ่งมากกว่านำเสนอใจความหลักที่พบเพียงร้อยละ 38.88

อภิปรายผล

ผลของการวิจัยสามารถสรุปได้ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาจำนวนของคุณานุประโยคภาษาอังกฤษประเภทต่างๆ ที่ปรากฏในงานวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง แฮร์รี่ พอตเตอร์ กับนักโทษแห่งอัซคาบัน

จากการศึกษาการปรากฏของคุณานุประโยคภาษาอังกฤษในงานวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง แฮร์รี่ พอตเตอร์ กับนักโทษแห่งอัซคาบัน พบการปรากฏของคุณานุประโยครบทั้ง 7 แบบตามลักษณะเกณฑ์การแบ่งประเภทคุณานุประโยคของเซลซี เมอร์เซียและลาร์เซน ฟรีแมน (Celce-Murcia & Larsen-Freeman, 1999) โดยผู้วิจัยพบโครงสร้างคุณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ (non-restrictive relative clause) ร้อยละ 63.39 ซึ่งมากกว่าคุณานุประโยคแบบจำกัดความ (restrictive relative clause) ที่พบร้อยละ 32.61 ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ

ลักษณะมี (Nuamthanom, 2003) ทั้งนี้ คุณานุกรประโยคแบบไม่จำกัดความมีลักษณะของการขยายความคำนามหลัก (head noun) และนามวลีหลัก (head noun phrase) ที่ให้ข้อมูลเพิ่มเติม ซึ่งเป็นข้อมูลที่ไม่มีผลต่อการบ่งชี้ (identification) คำนามหลักหรือนามวลีหลัก (Celce-Murcia & Larsen-Freeman, 1999) ซึ่งการบรรยายบุคลิกของตัวละคร จากสถานที่ เหตุการณ์ต่างๆ น่าจะเป็นสิ่งที่คุ้นเคยสำหรับผู้อ่านคืออยู่แล้ว เนื่องจาก *แฮร์รี่ พอตเตอร์ กับนักโทษแห่งอัชคาบัน* เล่มนี้เป็นงานวรรณกรรมของ *แฮร์รี่ พอตเตอร์* เล่มที่ 3 โดยการเลือกใช้โครงสร้างคุณานุกรประโยคแบบไม่จำกัดความเป็นส่วนใหญ่อาจเพียงเพื่อเป็นการเตือนความจำให้กับผู้อ่านที่มีต่อรายละเอียดเหล่านั้นเท่านั้น เช่น Harry, whose parents had been murdered by the most feared Dark wizard for a hundred years, was a highly unusual boy in many ways. การขยายความคำนาม “*แฮร์รี่ พอตเตอร์*” ว่าพ่อแม่ได้ถูกฆาตกรรมโดยศาสตร์มืด จะเห็นได้ว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ผู้อ่านทราบอยู่ก่อนแล้วตั้งแต่หนังสือ *แฮร์รี่ พอตเตอร์* เล่มที่ 1

เมื่อพิจารณาถึงประเภทย่อยของคุณานุกรประโยคแบบจำกัดความและไม่จำกัดความ ผลการวิจัยพบว่า มีการปรากฏของคุณานุกรประโยคแบบลดรูปเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก กล่าวคือ ในกลุ่มของคุณานุกรประโยคแบบจำกัดความ พบคุณานุกรประโยคแบบอิสระมากที่สุดร้อยละ 35 ส่วนในกลุ่มของคุณานุกรประโยคแบบไม่จำกัดความพบคุณานุกรประโยคแบบลดรูปตามโครงสร้างที่ตามหลังกริยาช่วย be มากที่สุดร้อยละ 70.85 สาเหตุที่พบคุณานุกรประโยคแบบลดรูปมากกว่าคุณานุกรประโยคแบบอื่นนั้นน่าจะมีส่วนสัมพันธ์กับความเป็นทางการของภาษา (formality of language) ที่ผู้แต่ง คือ J.K. Rowling พยายามสื่อสารโดยเลือกใช้โครงสร้างภาษาที่มักปรากฏในภาษาแบบไม่เป็นทางการ (informal language) หรือในภาษาพูด (spoken language) เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะของเรื่องเล่า (narrative discourse) เล่มนี้ ที่มุ่งสร้างความบันเทิงให้กับเยาวชนเป็นหลัก และเพื่อให้เกิดความสมจริงของบทสนทนาและบทบรรยาย การใช้รูปประโยคที่มีคุณานุกรประโยคแบบลดรูป เช่นคุณานุกรประโยคแบบอิสระและคุณานุกรประโยคแบบลดรูปตามโครงสร้างที่ตามหลังกริยาช่วย be ทำให้ภาษามีความกระชับในการสื่อสารและช่วยสร้างอารมณ์ให้เกิดขึ้นได้

2. เพื่อศึกษาหน้าที่ในบริบทของคุณานุกรประโยคภาษาอังกฤษ ที่ปรากฏในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *แฮร์รี่ พอตเตอร์ กับนักโทษแห่งอัชคาบัน*

จากผลการศึกษาหน้าที่ตามหน่วยทางข้อมูลและหน้าที่ในระบบ theme ของคุณานุกรประโยคภาษาอังกฤษแบบจำกัดความและไม่จำกัดความที่ปรากฏในงานวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *แฮร์รี่ พอตเตอร์ กับนักโทษแห่งอัชคาบัน* มีประเด็นอภิปรายดังนี้

เมื่อพิจารณาภาพรวมของหน้าที่ตามหน่วยทางข้อมูลของคุณานุประโยคทั้งแบบจำกัดความและไม่จำกัดความ พบว่าหน้าที่ของคุณานุประโยคในงานวรรณกรรมแฮร์รี พอตเตอร์เล่มที่ 3 นี้ทำหน้าที่ให้ข้อมูลใหม่ร้อยละ 51.77 ซึ่งมากกว่าให้ข้อมูลเก่าที่พบร้อยละ 48.23 ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของลักษมี (Nuamthanom, 2003) โดยลักษมีพบว่า หน้าที่ของคุณานุประโยคในงานเขียนวาทกรรมเชิงบรรยายมักทำหน้าที่ให้ข้อมูลใหม่แก่ผู้รับสารมากกว่าข้อมูลเก่า ซึ่งมีความแตกต่างจากงานเขียนเชิงวิทยาศาสตร์และงานเขียนเชิงเฉพาะกิจ การใช้คุณานุประโยคเพื่อนำเสนอข้อมูลใหม่อาจเป็นเพราะผู้แต่งเรื่อง แฮร์รี พอตเตอร์ มองว่าข้อมูลที่ปรากฏในคุณานุประโยคนั้นเป็นสิ่งที่ตัวละครของเรื่องยังไม่ทราบ หรือเป็นสิ่งที่ผู้แต่งยังไม่เคยนำเสนอให้ทราบก่อนหน้านี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้พิจารณาภาพรวมของหน้าที่ในระบบ theme ของคุณานุประโยคทั้งแบบจำกัดความและไม่จำกัดความโดยพบว่า คุณานุประโยคทำหน้าที่นำเสนอใจความรองร้อยละ 61.12 ซึ่งมากกว่าใจความหลักที่พบร้อยละ 38.88 ซึ่งการใช้คุณานุประโยคเพื่อนำเสนอใจความรองนั้น อาจเป็นผลมาจากความพยายามของผู้แต่งในเรื่องการสร้างความลึกลับของข้อความ เพราะในประโยคหนึ่งๆ การเรียงเนื้อความมักเรียงจากใจความหลักไปสู่ใจความรอง นักภาษาศาสตร์เชื่อว่าการเรียงข้อความในลักษณะนี้จะช่วยให้ข้อความลึกลับขึ้น ใจความหลักจะบอกถึงหัวเรื่องที่ต้องการบรรยายที่ผู้อ่านทราบอยู่ก่อนแล้ว ส่วนใจความรองจะขยายความประเด็นในใจความหลัก (Halliday, 1985) การใช้คุณานุประโยคในส่วนของใจความรองทำให้เกิดการขยายความไปทางด้านขวา (right branching) ซึ่งเชื่อมต่อการเข้าใจข้อความ งานวิจัยของเกียร์ (Gear, 1969) คูก (Cook, 1973) และ คีตต์และบาวิน (Kidd & Bavin, 2002) ได้ยืนยันผลการวิจัยที่อธิบายถึงประเด็นนี้ ซึ่งนักวิจัยกลุ่มนี้ได้ศึกษาวิเคราะห์ความยากง่ายของโครงสร้างของคุณานุประโยคแบบขยายความตรงกลาง (center-embedded clause) และคุณานุประโยคแบบขยายความท้ายประโยค (right-embedded clause) ที่มีผลต่อความเข้าใจ ผลการวิจัยดังกล่าวพบว่า คุณานุประโยคแบบขยายความท้ายประโยคมีโครงสร้างที่ง่ายต่อความเข้าใจมากกว่าคุณานุประโยคแบบขยายความตรงกลาง

นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์หน้าที่ตามหน่วยทางข้อมูลและหน้าที่ในระบบ theme ของคุณานุประโยคแบบจำกัดความประเภทต่างๆ พบว่า คุณานุประโยคที่ทำหน้าที่ให้ข้อมูลเก่ามากที่สุดคือ คุณานุประโยคแบบลดรูปตามโครงสร้างที่ตามหลังกริยา be พบการใช้ร้อยละ 32.93 ส่วนคุณานุประโยคที่ให้ข้อมูลใหม่มากที่สุด คือคุณานุประโยคแบบอิสระ พบการใช้ร้อยละ 63.68 และเมื่อพิจารณาหน้าที่ในระบบ theme พบว่า ในการนำเสนอใจความหลัก คุณานุประโยคแบบ

ประธาน-ประธาน พบการใช้มากที่สุดร้อยละ 38.67 และในการนำเสนอใจความรอง คุณานุกรประโยคจำกัดความแบบอิสระพบการใช้มากที่สุดร้อยละ 36.60

เมื่อพิจารณาหน้าที่ตามหน่วยทางข้อมูลและหน้าที่ในระบบ theme ของคุณานุกรประโยคแบบไม่จำกัดความแบบต่างๆ พบว่า คุณานุกรประโยคที่ทำหน้าที่ให้ข้อมูลเก่ามากที่สุด คือ คุณานุกรประโยคแบบลดรูปตามโครงสร้างที่ตามหลังกริยา be พบการใช้ร้อยละ 66.30 และยังพบอีกว่าคุณานุกรประโยคแบบนี้ทำหน้าที่ให้ข้อมูลใหม่มากกว่าคุณานุกรประโยคแบบไม่จำกัดความประเภทอื่น โดยพบการใช้เพื่อให้ข้อมูลใหม่ร้อยละ 74.80 ในส่วนของหน้าที่ในระบบ theme ของคุณานุกรประโยคแบบไม่จำกัดความ พบว่า คุณานุกรประโยคที่ทำหน้าที่เสนอใจความหลักมากที่สุด คือ คุณานุกรประโยคแบบลดรูปตามโครงสร้างที่ตามหลังกริยา be พบการใช้ร้อยละ 80.29 และคุณานุกรประโยคแบบนี้ยังพบการใช้เพื่อเสนอใจความรองมากที่สุดเมื่อเทียบกับคุณานุกรประโยคแบบไม่จำกัดความประเภทอื่น โดยพบการใช้ร้อยละ 61.46 โดยผลการวิจัยดังกล่าวนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของลักษณะที่ศึกษาหน้าที่ของคุณานุกรประโยคตามหน่วยทางข้อมูลในงานเขียนวาทกรรมเชิงบรรยาย (Nuamthanom, 2003)

เป็นที่น่าสังเกตว่า คุณานุกรประโยคแบบลดรูปทั้งสองประเภท คือ คุณานุกรประโยคแบบลดรูปตามโครงสร้างที่ตามหลังกริยา be และคุณานุกรประโยคแบบอิสระ ต่างมีบทบาทอย่างมากในการนำเสนอข้อมูลเก่าและข้อมูลใหม่ รวมถึงการนำเสนอใจความหลักและใจความรอง ดังที่ได้กล่าวข้างต้น ซึ่งสาเหตุที่พบคุณานุกรประโยคดังกล่าวจำนวนมากอาจมีส่วนสัมพันธ์กับลักษณะของความเป็นทางการของภาษา (formality of language) เพราะโครงสร้างของคุณานุกรประโยคแบบลดรูปมักเป็นสิ่งบ่งบอกถึงระดับของภาษาแบบไม่เป็นทางการ (informal language) หรือภาษาพูด (spoken language) ซึ่งอาจมองได้ว่าที่มาของโครงสร้างดังกล่าวคือ บทสนทนาระหว่างตัวละครและบทบรรยายจาก สถานการณ์ สถานที่ของเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์นั่นเอง

ส่วนการใช้คุณานุกรประโยคจำกัดความแบบประธาน-ประธานเพื่อเสนอใจความหลักมากที่สุดอาจเป็นเพราะคุณานุกรประโยคแบบนี้ให้ข้อมูลที่จำเป็นในการบ่งชี้ค่านามหลักหรือนามวลีหลักซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของอูแล็ทท์ที่ว่า คุณานุกรประโยคแบบจำกัดความจะทำหน้าที่ขยายค่านามหรือนามวลีหลัก โดยการจำกัดข้อมูลให้แคบลงเพื่อจุดประสงค์ของการเพิ่มความเข้าใจให้กับผู้อ่าน (Houlette et al., 1979 อ้างอิงใน Nuamthanom, 2003) ถึงแม้โครงสร้างของคุณานุกรประโยคแบบนี้จะเป็นโครงสร้างที่ซ้อนอยู่ในโครงสร้างของอนุพากย์หลัก (embedded structure) และอาจมีผลต่อการเข้าใจเนื้อความ ดังที่คิวด์และบาบิน (Kidd & Bavin, 2002, p.599) ซึ่งให้เห็นว่าคุณานุกรประโยคประเภทขยายความตรงกลาง (center-embedded clause) ที่รวมถึงคุณานุกรประโยคแบบ

ประธาน-ประธานนั้นจัดเป็นคุณานุประโยคที่เข้าใจได้ยากกว่าคุณานุประโยคประเภทขยายความ
ท้ายประโยค (right-embedded clause) แต่การที่ผู้แต่งเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์เลือกใช้โครงสร้างคุณ
านุประโยคแบบนี้ อาจเป็นเพราะในบางกรณีข้อมูลในส่วนของภาคประธานจำเป็นต้องได้รับการ
ขยายความให้ชัดเจนเพื่อแนะนำตัวละคร จาก สถานที่ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดียิ่งขึ้นนั่นเอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการสอนภาษาอังกฤษ

ผู้สอนสามารถประยุกต์องค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยนี้ในส่วนของประเภทของคุณานุ
ประโยคภาษาอังกฤษที่พบมาก-น้อยต่างกันเพื่อการสอนภาษาอังกฤษ เช่น เน้นการสอนโครงสร้าง
ที่พบการใช้บ่อยให้กับผู้เรียน ในระดับต้นและระดับกลาง และเน้นการสอนหน้าที่ในบริบทของ
คุณานุประโยคให้กับผู้เรียนระดับสูง

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยสามารถศึกษาการปรากฏและหน้าที่ในบริบทของคุณานุประโยคจากวาทกรรม
ประเภทอื่น เช่น วาทกรรมเชิงสั่งสอน วาทกรรมเชิงประวัติศาสตร์ วาทกรรมการเมือง เป็นต้น